

מספיק כאשר מתאמים בין המנה לממשק הנלווה.

מכלול התנאים במשך כולל תנאי הסחר, מכסות, ציוד, כח אדם וכד', למנה בלבד יהיה קשה למלא את הציפיות וחייבים להיות נבונים

אוסטרליה כמשל

עופר קרול – "החקלאית"

מקומי מקבלים כ-24 סנט). פרט למרעה ו/או תחמיץ, המזון הוא כ-1 ק"ג תרכיז תערובת ביום. המחיר הגבוה יותר לחלב "העירוני" של 24 סנט הוא בחלקו עקב מנות "עתירות" מזון מרוכז ברמה של 4-5 ק"ג לראש ליום.

באוסטרליה כמו בישראל קיים "מס" לוויסות השוק בשיעור של כ-1.4 סנט לחלב המיועד לייצוא, או 2.9 סנט לחלב המקומי (הרבה יותר מ-6 אגורות לליטר יחסית לחלב הנגבה על ידי מועצת החלב שלנו).

נתונים סטטיסטיים מאוסטרליה מראים תמונה מעניינת על התפתחות התנובה לפרה משנות ה-50 ועד היום, די דומה לתהליך שחל אצלנו. בעוד שאנחנו עם 14-16 ק"ג מזון מרוכז עלינו מייצור של כ-4100 ל-10192 (עליה של 146%), הרי שהרפת האוסטרלית באותו פרק זמן עלתה מ-1746 ק"ג ל-4589 ק"ג (עליה של 163%), בתזונה של מרעה, והשלמה בתחמיץ ובחומרי פסולת אורגנית במשקים הקרובים לתעשיית המזון.

במדינת ויקטוריה, בה עיקר ייצור החלב האוסטרלי, משק ממוצע מחזיק כ-143 פרות וזאת על שטח כולל של כ-1540 דונם שהם בחשבון פשוט יותר מ-10 דונם לפרה + גידול. ערך הוולדות לבשר נמוך ולכן, לעתים שוחטים ולדות זכרים כבר עם לידתם.

סך כל ייצור החלב באוסטרליה בשנת 1996 היה כ-8.72 מיליארד ליטר וזאת לאוכלוסיה של כ-15 מליון נפש הצורכת כ-150 ק"ג חלב לנפש לשנה. מכאן שהייצוא כבר היום הוא כ-7 מיליארד ליטר לשנה ובתמורה של פחות מ-20 סנט לליטר ליצרן. את יתר החשבון והמשמעות של פתיחת גבולות ישראל לייבוא יעשה כל אחד לעצמו.

בראשית חודש יולי השנה הזדמן לי לארח רפתנית מאוסטרליה. עבודה הרפת שלנו שונה ומעניינת. עבודי הרפת האוסטרלית מעניינת לא פחות, באשר חשוב להבינה לימים יבואו כאשר יוסרו המכסים ויפתחו הגבולות לתנועה חופשית של חלב בכפר העולמי.

מרבית החלב המיוצר באוסטרליה משמש למוצרי החלב ורק כ-20% כחלב ניגר ולגבינות רכות. מרבית האבקה, שומן וגבינות קשות מופנה לייצוא, כאשר כבר היום מהווה החלב האוסטרלי כ-10% מהסחר העולמי בחלב. השכנים מגניזילנד נוטלים אפילו נתח גדול יותר, כ-24%.

היבשת האוסטרלית ריקה ברובה, כאשר מרבית ההתישבות (עירונית וחקלאית) מרוכזת ברצועת החוף הדרום-מזרחית, במדינות כמו ויקטוריה ודרום וולס החדשה. מרבית החלב מיוצר באותן מדינות וכאמור, מרביתו לייצוא. רפתן ישראלי יתפאר בגובה התנובה. הרפתנית האוסטרלית עונה לשאלה הראשונה שנשאלה על העדר ממנו היא באה, בתשובה של גודל השטח העומד לרשות הרפת. הזנת הפרות, מרעה. השלמת המרעה, כאשר עקב קשיי אקלים פוחת יבולו, נעשית בכמה אופנים. הראשון, רכישה של עוד מרעה. השני, דישון להעלאת יבולי המרעה. והשלישי, תחמיצים שמוגשים בעונה היבשה לצריכה חופשית בשטחי המרעה.

ברפת 400 פרות המניבות כ-4500 ק"ג חלב בממוצע. אין ביקורת חלב ואין מדי חלב. השאלה הישראלית, למה? התשובה האוסטרלית, I can't afford it, ההשקעה יקרה מדי ואין ביכולתנו לעמוד בה.

התמורה לחלב המיועד לתעשייה כ-20 סנט אמריקאי (משקים קרובים לעיר ומיצרים לשוק